

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: D. D.

zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Černého 517/3,
182 00 Praha 8

proti

žalovaný: Krajský úřad Pardubického kraje, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11
Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. KrÚ 11401/2017/ODSH/13, ze dne
8. 2. 2017

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Okolnosti žaloby

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu a následného zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1, písm. f), bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. Tohoto přestupku se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne 28. 8. 2016 okolo 15:00 hodin, na dálnici D 11 na 86 km ve směru jízdy na obec Hradce Králové, jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda, registrační značky XXX XXXX, řídil vozidlo rychlostí 135 km/h, přičemž dovolená rychlost byla v místě 80 km/h stanovená dopravní značkou č. B20a. Po odečtení odchylky byla nejnižší naměřená rychlost stanovena na 130 km/h, za což byla žalobci uložena pokuta 5.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 6 měsíců. Rovněž byla uložena povinnost uhradit náklady přestupkového řízení.

Žalobní tvrzení

3. Žalobce s rozhodnutím žalovaného nesouhlasil a uvedl, že se začal aktivně hájit až v odvolacím řízení, kde uplatnil celou řadu námitek. Jednotlivé okruhy žalobních námitek žalobce lze vymezit takto:

- i) Rychlost vozidla nebyla měřena správně, neboť byl porušen návod k obsluze měřícího zařízení. Blíže vypočetl celkem šest podokruhů námitek, které uplatnil v odvolacím správním řízení (možné umístění měřícího bodu do odrazové plochy, změření jiného vozidla, nenulový úhel měření, možnost tzv. slipeffectu, možné překročení teploty 50°C, neověření rychloměr).
- ii) V místě měření neplatilo omezení rychlosti 80 km/h jak tvrdí správní orgány, pořízené fotografie vypadají jako fotomontáž a není zřejmý úsek měřené silnice. Poukázal, že k tomuto bylo třeba provést výslech policistů.
- iii) Byl nezákonně uložen též trest zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel, přičemž žalobce řídil vozidlo spadající do skupiny B. Měl tak být uložen pouze zákaz činnosti pro vozidla skupiny B.
- iv) Namítl rozpor v barvě vozidla. Vozidlo má hnědou barvu, avšak záměrný kříž v dokumentaci je na vozidle stříbrné barvy.
- v) Rozhodnutí žalovaného je podepsáno neoprávněnou osobou – Mgr. A. K.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný se ve vyjádření k žalobě vypořádal se všemi žalobními námitkami, odmítl je a odkázal též na obsah žalovaného rozhodnutí. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Soudní přezkum a obsah spisu

5. Krajský soud přezkoumal v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), žalované rozhodnutí, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

6. Soud na žádost zástupce žalobce nařídil k projednání věci jednání, které též jedenkrát na jeho žádost z důvodu kolize odročil. K odročenému jednání se žalobce a jeho zástupce bez omluvy nedostavili, což patrně svědčí, spolu s dalšími níže uvedenými skutečnostmi, o jejich neodpovídajícímu přístupu k souzené věci.

7. Při rozhodování o přestupku vycházel správní orgán I. stupně z úředního záznamu příslušníků policie ze dne 30. 8. 2016, oznámení přestupku včetně fotodokumentace místa měření (dopravní omezení a rychlostní limity) a měření samotného, osvědčení o proškolení policistů, ověřovacího listu měřicího zařízení vydaného českým metrologickým institutem a manuálu k měřicímu zařízení. Ústního jednání u orgánu I. stupně se žalobce ani jeho zástupce bez omluvy nezúčastnili, pouze si zástupce nechal zhotovit kopii spisového materiálu.

8. Žalobce byl ve správním řízení zastoupen zmocněncem Ing. M. J., který opakovaně řidiče přestupce zastupuje a staví obvykle obranu na typizovaných nepřipadných tvrzeních, čímž přestupkové řízení v různých fázích stěžuje, případně s dalšími osobami stěžují projednání věci po podání žaloby dle soudního řádu správního. Zmocněnec přestupce v řízení před orgánem I. stupně k meritu věci jakkoli nereagoval, byť měl či mohl mít k dispozici veškeré informace dostupné ve správním spise. Správní orgán po jednání uznal žalobce vinným a uložil shora citované sankce. Své rozhodnutí řádně odůvodnil, odůvodnil, z jakých důvodů jednal bez přítomnosti žalobce. Dále se zabýval způsobem měření rychlosti, zaviněním a výší rovněž odůvodnil uložené sankce. Sankce byly uloženy na samé spodní hranici.

9. Z pohledu soudu se správní rozhodnutí orgánu prvního stupně za daného stavu jeví jako poněkud rozsáhlejší – čítá 5 stran textu. Jinými slovy, kdo by chtěl být uznán vinným za vcelku jednoznačné porušení pravidel silničního provozu – nadměrná rychlost na dálnici při viditelném dopravním značení, takto komplexním rozhodnutím, a to navíc v situaci, kdy řidič při zastavení policistou vůbec ničeho nenamítá – s přestupkem souhlasí a do vydání správního rozhodnutí nevznesl jedinou námitku. Zde není patrně vše v pořádku!

10. První reakce zmocněnce žalobce na projednávanou věc v jejím meritu byla obsažena až v pozdním doplnění blanketního dovolání. Na vznesené námitky žalovaný jako odvolací orgán ve svém rozhodnutí reagoval buď tak, že přímo námitku vypořádal, nebo proti námitce postavil jinou verzi zjištěného skutkového stavu. Na obsáhlé, typizované a spekulativní až obstrukční námitky nemá jakýkoli smysl reagovat obsáhlým odůvodněním, které bude vyvracet všechny nadnesené účelové námitky žalobce. Rovněž žalovaný jako odvolací správní orgán vydal nikoli stručné rozhodnutí, ve kterém se zabývá vznesenými oblastmi námitek, které uvedl žalobce, nebo mu jsou známy z jeho činnosti a z jiných argumentací zástupců žalobce. Bohužel, ani toto soudní rozhodnutí nemůže být,

s ohledem na prozatím převažující judikaturu Nejvyššího správního soudu, stručné tak, jak by si úroveň vážnosti projednávané věci žádala.

Účel a rozsah soudního přezkumu a opožděně doplněné blanketní odvolání

11. K žalobním bodům a následnému přezkumu soudem je třeba uvést, že není účelem soudního přezkumu správních rozhodnutí opakovaně zkoumat závěry, které učinily správní orgány, pokud byly řádným způsobem a dostatečně odůvodněny. Již shora soud uvedl, že zástupce žalobce, případně jiní spolupracovníci (Ing. M. J.) zastupují řidiče – přestupce opakovaně. Svým postupem a vznesenými námitkami se snaží vytvářet podmínky stěžující správní řízení a spekulativním způsobem maří postup a závěry správních orgánů.

12. Jedním z potenciálně velmi nebezpečných dopadů obstrukčních postupů zmocněnce či zástupce žalobce je možné dosažení toho, že za spáchaný přestupek nebude pachatel (včas) potrestán. To je vcelku nebezpečný společenský jev, neboť základy evropské křesťanské civilizace jsou mimo jiné založeny na tom, že po přestoupení pravidel má následovat trest. Zde patrně není třeba ani citovat některá z mnoha děl klasické literatury, která se zabývají nadneseným tématem. Narušení této praxe vede pak k úpadku společnosti.

13. V této věci se ze správního spisu podává, že žalobce v řízení před orgánem prvního stupně, které je podstatné pro správné a úplné zjištění skutkového stavu, vůbec nereagoval. Až v řízení odvolacím, zaslal opožděně námitky proti rozhodnutí. Takto zvolený postup odvolatele poté předurčuje jak postup odvolacího správního orgánu a též správního soudu. Takto zvolenou strategii považuje soud za účelovou a obstrukční, tedy jednu z jejich verzí, jež zmocněnec žalobce využívá. V jiných soudu známých případech je faktická argumentace snesena až ve správní žalobě. Uvedené postupy zásadně snižují hodnověrnost a oslabují možnou sílu vznesených námitek.

14. V obdobných věcech přestupců zastupovaných totožnými zástupci Nejvyšší správní soud uvedl, že z jeho úřední činnosti je patrné, že zástupce stěžovatele současně zastupuje desítky dalších přestupců a velmi často užívá ve svých podáních správním soudům „typizované“ všeobecné námitky, které takřka mechanicky opakuje. Takovou námitkou byla v projednávaném případě např. námitka týkající se výměny pneumatik na služebním vozidle (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2016, č. j. 6 As 210/2016 – 41). Zpravidla se též jedná o věci, kde je přestupce (resp. jeho zmocněnec) ve správním řízení prakticky nečinný. Takové jednání je na samé hranici zneužití práva; obecným a opakujícím se tvrzením tohoto druhu nelze bez dalšího dávat shodnou váhu jako individualizovaným tvrzením, opřeným o konkrétní skutečnosti. Tento názor byl vysloven v rozhodnutí čj. 1 As 54/2017-38, ze dne 28. 6. 2017.

15. V dané věci je třeba uvést, že zmocněnec žalobce sice nepoužívá na první pohled běžné typizované námitky, nicméně námitky uvedené v žalobě mají rysy jisté obecnosti. Jde zejména o námitku nedostatků při měření měřícím konkrétním měřícím zařízením, námitky k místu měření ve vazbě na omezení rychlosti, tvrzená fotomontáž fotodokumentace, barva vozidla.

16. Soud se nemůže jakkoli spokojit s přístupem žalobce (jeho zástupce), který má patrně vůli se téměř za každou cenu vykroutit z projednávaného přestupku. Činí tak postupem, který nemůže požívat právní ochrany, neboť se odkazuje na svá pouze domnělá práva nebo obecné právní zásady zneužívá. Pokud by soud přistoupil na argumentaci (hru) žalobce, nezbylo by mu v budoucnu vést například dokazování k tomu, zda a vůbec platí obecně přijímané základní fyzikální zákony či vztahy na úrovni vzorce $v = s / t$, případně zkoumaní toho, zda světlo, které dopadá na Zemi má původ skutečně ze Slunce. Takové řešení situace nemůže být cílem soudního řízení ani ochrany jeho účastníků.

17. Není vyloučeno, že v přestupkovém řízení či jemu předcházejícím měření rychlosti nemůže dojít k chybám, ostatně tak jako při každé jiné lidské činnosti. Nicméně pokud žalobce toto tvrdí, musí jít o tvrzení podložené a nikoli spekulativní. Mohlo by se např. stát to, že žalobce předloží relevantní a hodnověrný důkaz o tom, že se s vozidlem pohyboval na jiném konci ČR nebo v zahraničí a proto nemohl být změřen na dálnici D 11 před Hradcem Králové. Takový případ však nenastal.

Aplikace zásady plné jurisdikce

18. Zásada plné jurisdikce je promítnutím práva na spravedlivý proces zakotveného v čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Tedy práva na to, aby věc žalobce byla projednána před nezávislým a nestranným soudem, který by měl úplnou jurisdikci.

19. Uvedenou zásadu je třeba uvážlivě aplikovat též v situacích, kdy účastník správního řízení zůstává ve správním řízení (zčásti) nečinný, námitky vznesl až v řízení před soudem a fakticky tím popírá smysl soudního řízení jako řízení přezkumného poté, co proběhlo řízení správní.

20. K otázce pasivity účastníků (též tedy i ve věci následných blanketních odvolání ve správním řízení) a zásadě tzv. plné jurisdikce v řízení před soudy uvedl Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu čj. 10 As 24/2015-71, ze dne 2. 5. 2017 následující.

Skutečnost, že obviněný z přestupku byl v řízení před správními orgány zčásti či zcela pasivní, automaticky neznamená, že jeho tvrzení zpochybňující zjištěný skutkový a právní stav a jim odpovídající důkazní návrhy, které jako žalobce poprvé uplatnil až v řízení před krajským soudem dle § 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s., jsou bez dalšího nepřijatelné.

Žalobní tvrzení či důkazní návrhy krajský soud nemůže odmítnout jako opožděné nebo účelové jen proto, že je obviněný z přestupku neuplatnil, ač tak dle § 73 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, učinit mohl, v řízení před správními orgány. Krajský soud však na základě skutkového a právního stavu věci, který je dle § 75 odst. 2 s. ř. s. povinen v mezích žalobních bodů přezkoumat, může tato žalobní tvrzení shledat irelevantními nebo nevěrohodnými, a důkazní návrhy k jejich prokázání odmítnout jako nadbytečné (§ 52 odst. 1 s. ř. s.). Tyto své závěry musí krajský soud náležitě odůvodnit.

V rámci přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 s. ř. s., je krajský soud povinen zkoumat, zda správní orgány bez ohledu na způsob obhajoby obviněného v řízení o přestupku dostaly své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Pokud krajský soud zjistí, že

správní orgány takto nepostupovaly, bude na něm, aby na základě žalobních tvrzení a navrhaných důkazů pochybnosti o skutkovém stavu sám odstranil (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). To může učinit porovnáním s důkazy již provedenými v řízení před správními orgány, zopakováním důkazů již provedených nebo provedením důkazů nových. Jsou-li nedostatky ve zjištění skutkového stavu takového rozsahu, že jejich odstraňování by znamenalo nahrazovat činnost správních orgánů soudem, uloží krajský soud tuto povinnost správnímu orgánu.

21. V rozsudku ze dne 20. 10. 2015 ve věci č. 4037/10 – Fazia Ali v. Spojené království Evropský soud pro lidská práva však uvedl, že pojem „úplný přezkum“ však není vykládán doslova a Soud (zde míněno ESLP) se v zásadě spokojí, bude-li přezkum dostatečný (sufficient review). Je třeba též přihlédnout ke specifičnosti řízení ve správním soudnictví, v rámci něhož může být skutkový přezkum v zásadě omezený a odvolací soudní orgán se může zaměřit spíše na přezkum předchozího řízení než na přijímání skutkových závěrů. Z článku 6 Úmluvy tak nevyplývá právo na přístup k soudu, který může nahradit názor správního orgánu svým vlastním názorem; v této souvislosti Soud (ESLP) zdůrazňuje, že musí být respektována rozhodnutí správních orgánů založená na vhodnosti (expediency), která jsou mnohdy přijímána ve specializovaných oblastech práva, jakými jsou např. územní plánování, ochrana životního prostředí či regulace lovu (např. Bryan proti Spojenému království, č. 19178/91, rozsudek ze dne 22. listopadu 1995, § 47). Při posuzování dostatečnosti soudního přezkumu je podle ESLP nutno posoudit

- (i) pravomoci příslušného soudního orgánu,
- (ii) oblast, jíž se rozhodnutí správního orgánu týká, a to zejména z pohledu, zda obsahuje posouzení otázek vyžadujících zvláštní odborné znalosti,
- (iii) míru správního uvážení, kterou v dané věci příslušné správní orgány mají,
- (iv) způsob, jakým bylo rozhodnutí přijato, zejména z pohledu záruk, které měli účastníci správního řízení k dispozici, a
- (v) obsah sporu včetně rozsahu soudní žaloby. Soud proto musí přezkoumat právní zakotvení soudního přezkumu jako celek, včetně procesních záruk, které účastníci řízení mají k dispozici, a ověřit, zda byly skutkové okolnosti v řízení jako celku náležitě přezkoumány.

22. V daném řízení přestupce D. D. soud v rámci svého přezkumu ověřil, že shora uvedené podmínky pro naplnění spravedlivého správního řízení byly splněny. Žalobce měl dostatek možností se se správním spisem seznámit, být účastem jednání, byl s postupem správního orgánu v průběhu řízení seznamován. Účelem soudního přezkumu a též odvolacího správního orgánu (viz shora) je zaměřit se spíše na přezkum předchozího řízení než na přijímání skutkových závěrů, postupovat tedy jinak než se v tomto řízení žalobce snaží soudu podsunout. V soudním řízení je prostor ke skutkovému přezkumu věci toliko v omezeném případě, kdy by správní orgán postupoval v rozporu s oprávněnými zájmy účastníků, např. pokud by krátil nedůvodně jejich procesní práva, aplikoval nesprávně zákonné předpisy, atd. Skutečnost, že správní orgán rozhodne tak, že shledá přestupce vinným a uloží mu sankci, není výrazem nerespektování práv žalobce.

Zásada oficiality, rozsah dokazování správním orgánem

23. V řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, č.j. 5 As 126/2011-68, publikovaném pod č. 3014/2014 Sb. NSS).

24. V nyní posuzované věci správní orgány tomuto požadavku dostály. Podklady, které správní orgány použily ke zjištění skutkového stavu a k prokázání viny žalobce, plně postačovaly k vydání rozhodnutí o tom, že se žalobce dopustil zmíněného přestupku. Žaloba nemohla být úspěšná, neboť žalobcem uplatněné námitky nemohly samy o sobě bez dalšího vyvrátit závěry správních orgánů o existenci viny žalobce. Správní orgány vycházely především z oznámení o přestupku sepsaném příslušníky policie, dále měly k dispozici dokumentaci přestupku včetně výstupů měřicího radarového zařízení a fotografie. Výslech policistů nebyl potřeba, soud tento názor žalobce nesdílí. Správní orgány tak vycházely z dostatečných podkladů ke zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností (§ 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění).

25. Přičemž žalobce měl možnost své konkrétní a důvodné námitky uplatnit v průběhu řízení prvostupňového orgánu, též při ústním jednání, při kterém byly tyto důkazy provedeny, a mohl je tedy zpochybnit již v přestupkovém řízení. Žalobce tak učinil až v podaném odvolání. Skutkový stav byl v dané věci zjištěn dostatečně, nenastala situace s jakoukoli nejistotou, kterou by bylo třeba napravit prováděním dalšího dokazování, např. výslechy policistů, jak se pokoušel naznačit přestupce, resp. jeho zástupce. Ke snaze o provádění dokazování ve věci účelových tvrzení žalobce proto soud nepřistupuje – vyjma vyjádření Českého metrologického institutu k podmínkám měření stanoveným měřidlem. Nutnost provádět další – dodatečné dokazování by totiž nastala toliko v situaci, kdy by ohledně zjištěného stavu nastaly faktické podložené reálné pochybnosti, nebo vznikly rozpory v provedených relevantních důkazech. K ničemu takovému nedošlo, rozpory tvrzené žalobcem jsou pouze jeho účelovými tvrzeními bez opory ve zjištěné skutečnosti.

Vyhodnocení jednotlivých námitek žalobce

26. Platí výše přijatý závěr, že žalobce (zástupce) již v řízení před správním orgánem a též v řízení před soudem postupoval a postupuje ryze účelově. Jeho námitkami, které nejsou podloženy jakýmkoli nosnými skutečnostmi a pouze se účelově snaží zpochybnit a nabourat závěry ze správního řízení, by nebylo třeba se detailně zabývat. Soud nicméně, především z důvodu úplnosti (viděno z pohledu námitek žalobce) k žalobním bodům uvádí následující.

27. Krajský soud se předně ztotožnil s názorem žalovaného o dostatečně zjištěném skutkovém stavu věci svědčícím o vině žalobce, přičemž za pomoci provedených důkazů byl zjištěn skutkový stav věci, o němž neměly správní orgány žádné důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu) a prokázaly, že se žalobce přestupku dopustil. Výše zmíněný stav bez důvodných pochybností lze vyjádřit jako míru pravděpodobnosti, při níž neexistují rozumné pochybnosti o opaku. Správní orgány vyhodnotily důkazy jednotlivě a v jejich vzájemné souvislosti a dospěly k logickému závěru, že žalobce řídil motorové vozidlo rychlostí vyšší, než byla povolená maximální rychlost na dané pozemní komunikaci.

Žalovaný se dostatečně vypořádal s doplněnými odvolacími námitkami. Naopak soud již shora poukázal na to, že správní orgány (dalo by se říci, že až neobvykle obsáhle) odůvodňovaly svá rozhodnutí, proti kterým přestupce přinesl svoji polemiku až těsně před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí. Stručně k námitkám žalobce soud uvádí.

28. Měření rychlosti – soud odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí (včetně judikatury), s nímž nemá potřebu polemizovat. Je pouze spekulací žalobce a není realitě odpovídající skutečností (viz dokumentace měření rychlosti na nosiči CD), že by měřící bod byl na odrazové ploše vozidla. Žalobce tuto spekulativní námitku blíže nespecifikuje. Rovněž neobstojí další námitka, že by mohlo být změřeno jiné vozidlo, fotodokumentace nic takového nenaznačuje. Tvrzení o nenulovém úhlu měření či o tzv. slipp effectu je rovněž spekulativní záležitost. Žalovaný tyto námitky vyvrátil a odkázal na dříve přijatá soudní rozhodnutí v obdobných věcech mající podklad v automatické funkci měřícího zařízení. K tomu viz též vyjádření ČMI ze dne 1. 6. 2017. Tvrzení o nadměrné teplotě při měření není čímkoli podloženo. Z dokumentace se podává, že přístroj měl v době měření platný ověřovací list. Tedy, nic nenapovídá tomu, že mělo dojít k chybě měření, je to možná vysněnou představou zástupce žalobce. Nadto vše uvedené nekoresponduje s vyjádřením žalobce, který na místě s přestupkem souhlasil.

29. Dopravní značení – s touto námitkou se žalovaný též vypořádal a žalobce ji opakuje v žalobě. Opět se jedná o dodatečně vznesené pochybnosti žalobcem (řidič s přestupem souhlasil – dle zápisu). Nic nenasvědčuje tomu, že předložená fotodokumentace je fotomontáží. Žalobce, resp. jeho zástupce tímto postupem fakticky obviňují policisty z poskytnutí lživých údajů. K vyvrácení spekulativních tvrzení není třeba výslech zasahujících policistů. Nadto, tyto námitky žalobce mohl vznést již v řízení před orgánem prvního stupně. Pokud tak neučinil, hodnověrnost své obrany v tomto smyslu zásadně oslabil. Místo měření je na 86 km dálnice D 11 ve směru na Hradec Králové, z fotodokumentace se podává, že v daném místě platilo rychlostní omezení 80 km/h.

30. Zákaz činnosti – tato námitka rovněž není důvodná a vychází z mylného právního výkladu žalobce. Žalobce se dopustil přestupku překročení povolené rychlosti, přičemž řídil osobní automobil spadající pod řidičské oprávnění skupiny B. Zakazovanou činností se rozumí řízení motorových vozidel (všech) a nikoli řízení vozidel pouze skupiny B. Poukaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2009, čj. 9 As 7/2009-76 není přílehlavý. Sám Nejvyšší správní soud se již k žalobcem uplatněné argumentaci (tuto uplatnil Mgr. Topol v jiné obdobné věci) vyjádřil v rozsudku ze dne 2. 3. 2017, čj. 7 As 332/2016-44, v bodě 26. takto: *Dále je třeba poopravit stěžovatelovu interpretaci rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2009, č. j. 9 As 7/2009-76. Stěžovatel se z něj snaží dovodit, že když se přestupku dopustil při řízení vozidla skupiny C, měla mu být uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení toliko vozidel skupiny C. To však z jím citovaného rozsudku neplyne. V něm Nejvyšší správní soud pouze konstatoval, že pokud se řidič vozidla skupiny C dopustí při řízení tohoto typu vozidla přestupku, který je vázán na daný typ vozidla (v daném případě stěžovatel nebyl držitelem platného osvědčení o profesní způsobilosti řidiče), není nepřiměřeným trestem, pokud je mu uložen zákaz řízení motorových vozidel spadajících do kategorie řidičské oprávnění skupiny C. Z rozsudku však nelze dovodit, že by mohlo být řidiči zakázáno pouze řízení toho typu vozidla, které řídil v době spáchání přestupku. V případě*

takových přestupků, jako je například právě překročení nejvyšší povolené rychlosti, kterého se lze dopustit jakýmkoli typem motorového vozidla, by ostatně takové zmírnění sankce nedávalo smysl. Závěr citovaného z rozsudku je plně aplikovatelný na danou věc. Námitka není důvodná.

31. Barva vozidla – z dokumentace z měření je patrné, že vozidlo mělo mít deklarovanou barvu hnědé metalízy. Z fotografie není v důsledku slunečního svitu zcela patrné, jakou barvu vozidlo mohlo mít (podání barev v digitálním snímku může z tohoto důvodu být posunuté). Zcela určitě se nemusí jednat o barvu stříbrnou, jak uvádí žalobce. Automobil a přestupce je však jednoznačně identifikován registrační značkou vozidla a zjištěnou totožností řidiče – přestupce.

32. Vada písemného vyhotovení napadeného rozhodnutí – žalobce namítá, že rozhodnutí žalovaného nebylo podepsáno oprávněnou úřední osobou. Tato námitka nemá jakoukoli oporu ve spise. Žalovaný zmocněnci žalobce zaslal v průběhu řízení listinu datovanou dnem 1. 2. 2017, ze které plyne, že Mgr. A. K. je vedoucím oddělení a Mgr. P. A. je referentkou tohoto oddělení. Na podpisu vedoucího oddělení soud nic špatného nespatřuje.

33. Nesouhlas s publikací rozsudku se nevztahuje k meritu věci, soud se jím proto nezabýval.

34. Dále je k žalobě třeba uvést, že povinnost správního orgánu zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, automaticky neznamena, že správní orgán a posléze i soud bude vyvracet jakékoliv pochybnosti či prověřovat verze účelové obrany uplatněné účastníkem řízení. Ostatně k takovým účelovým námitkám uvedl Ústavní soud, že prokazovat je nutno vinu, nikoliv nevinu (srov. rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 31. 5. 2016, sp.zn. II. ÚS 1050/15). Pokud by správní orgány či soudy přistoupily na tuto účelovou a obstrukční strategii, tak by ad absurdum musely prověřovat jakékoliv účelově vznesené pochybnosti a verze účelové obrany přestupce týkající se měření rychlosti, např. by pak musely prověřovat obdobné další možné takové pochybnosti o tom, zda vůbec příslušníci byli v době provádění měření na místě, zda dokonce nezfalšovali výstup z měření, zda byl dodržen návod k obsluze měřícího zařízení, zda dopravní značka byla stále na místě atd.

35. Účelem soudního přezkumu a následného obsahu rozsudku pak není reagovat na veškeré námitky žalobce, nýbrž postavit najisto, že správní řízení proběhlo v zákonném rámci a že podkladový skutkový stav byl dostatečně zjištěn. Soud nemusí reagovat na jakoukoli výhradu žalobce, pokud proti tomu obстоjí dostatečně zjištěný skutkový stav a odpovídající právní posouzení včetně vyhovujícího správního uvážení v mezích daných zákonem, např. co se týče výše stanovené sankce.

Účelové žalobní námitky, důkazní břemeno vs. zjištěný stav věci

36. Soud zde považuje za nutné opakovaně připomenout pojetí zásady oficiality (viz shora) v přestupkovém řízení. Tato zásada, jako v jiném správním řízení, znamená, že důkazní břemeno je na správním orgánu. Pokud je však tvrzením obviněného z přestupku

některý z důkazů v dostatečné míře zpochybněn, přesouvá se důkazní břemeno na jeho stranu a je pouze na něm, aby svá tvrzení prokázal. Jakákoliv ničím nepodložená spekulativní námitka či hypotéza ze strany přestupce neznamená, že by správní orgán měl aplikovat tuto zásadu tak, že by provedl rozsáhlé dokazování za účelem v podstatě vyvrácení takových spekulativních námitek a hypotéz, tj. že by každé takové tvrzení musel dokazovat správní orgán, což by vedlo ke zcela absurdním situacím (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 5. 2013, č.j. 3 As 9/2013-35).

37. Žalobce zůstal pouze v rovině těchto účelových zpochybnění (již jen tím, že je uplatnil až v pozdější fázi řízení), které nemohly v dané věci vzbudit důvodné pochybnosti o přestupkovém jednání, které bylo naopak podloženo dostatečnými podklady. Údajné pochybnosti tvrzené žalobcem nelze považovat za takové, které by založily či byly vůbec schopny založit takové důvodné pochybnosti (viz § 3 správního řádu). Soud není povinen provést dokazování již provedenými důkazy, resp. jejich opakováním za účelem vyvrácení ničím nepodložených hypotéz a spekulací žalobce.

Nedůvodnost žaloby a náklady řízení

38. S ohledem na shora uvedené závěry nebyla žaloba shledána důvodnou, krajský soud ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

39. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.. Žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice, 31. října 2017

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra
soudce

Za správnost vyhotovení: